

Nestabilna situacija na KiM odgovara NATO i SAD

Intervju nedelje: Vilijam Engdal

By [D. Milinković](#) and [V. C. Spasojević](#)

Global Research, September 04, 2009

[Nedeljni Telegraf](#) 28 September 2008

Vašington pokušava da zloupotrebi strahove naroda na Balkanu i centralnoj Evropi kako bi ubrzao svoj plan vojne konfrontacije sa Rusijom, kaže za NT poznati geopolitičar i ekonomista, autor bestselera „Stoleće rata“

Nestabilna situacija na KiM odgovara NATO i SAD zato što im je to dobar izgovor za prisustvo na tom području

Iskusićemo ono što su Srbi osetili 90-tih pod sankcijama

Evro će ojačati i postati alternativa dolaru

Nestabilna situacija na KiM odgovara NATO i SAD zato što im je to dobar izgovor za prisustvo na tom području

Verodostojnost Amerike, koja je odlučila da po svaku cenu sačuva poziciju supersile, poljuljana je u celom svetu. Sedam godina posle napada na Kule blizakinje u Njujorku, Vašington je spreman za novi hladni rat. To je vrlo opasna odluka koja se sastoji od širenja NATO na istok, i izgradnje raketnog štita u Poljskoj i Češkoj, na koji će Rusija biti primorana da odgovori nuklearnim oružjem.

Ovo je nedavno objavio poznati američki geopolitičar i ekonomista Vilijam Engdal, autor bestselera „Stoleće rata“. On tvrdi da iza napada na Irak stoji činjenica da se pre američke okupacije ove zemlje naftom na svetskoj berzi trgovalo za 25 dolara po barelu, a ovog leta cena je dostigla 147 dolara. SAD je tako preuzela geopolitičku kontrolu nad tokovima nafte. Istovremeno, sponzorisa je različite revolucije da bi širila NATO ka istoku. Krajnji rezultat ove opasne igre, ukoliko SAD uspe da ugura u NATO Gruziju i Ukrajinu biće – objava Trećeg svetskog rata. Zato, kako kaže, svet zaslužuje da zna stvarne razloge koji stoje iza američkih poteza.

U ekskluzivnom intervjuu za NT Engdal objašnjava:

– Tačno je, rekao sam da postoji rizik od Trećeg svetskog rata. Razlozi su sledeći: prošle su skoro dve decenije od završetka hladnog rata i sada je većini zemalja jasno da ga SAD zapravo nikada nisu okončale. Umesto toga, širile su NATO baze od jedne do druge zemlje bivšeg Varšavskog pakta – Češka, Bugarska, Rumunija... Balans koji je na neki način uspostavljen početkom 90-tih definitivno je narušen u januaru 2007, kada je Bušova administracija najavila da planira da instalira antiraketni štit u Poljskoj i radar u Češkoj. Tada je predsednik Buš izneo apsolutno apsurdan argument – da ovaj sistem treba da zaustavi rakete koje dolaze iz Irana. Međutim, to je način da se cilja Rusija direktno, što je i politika Pentagona u poslednjih 18 godina. Ono što će zapravo Vašingtonu omogućiti raketni štit u Poljskoj, to je da će prvi put posle 50-tih Amerika imati nuklearnu

prednost u odnosu na Rusiju. A to za sobom povlači i slabljenje otpora Moskve prema američkoj politici globalnog imperijalizma.

Kažete da iza mnogih američkih poteza leži bitka za naftu. Ko će u toj poslednjoj bici biti pobednik i kako će ta borba izgledati?

– Mislim da neće biti pobednika. To nije u potpunosti bitka za naftu, kako sam opisao u knjizi koja je upravo objavljena u Hrvatskoj pod nazivom „Stoleće rata“. To je borba za moć, a nafta je sredstvo te moći. Drugo važno sredstvo je vojna kontrola nad svetom i to je ono što SAD danas pokušavaju da urade. Finansijska moć koju su uspostavili posle Drugog svetskog rata sada je potpuno uništena pohlepom i nestručnošću na Volstritu. Najveće finansijske institucije jednostavno nestaju, Vašington je očajan i pokušava da smiri situaciju. Američka ekonomija ulazi u sve riskantnije igre kako bi to ostvarila, nadajući se da će ostatak sveta biti dovoljno glup da ih prati. Međutim, nije baš sve ispalo kako su se nadali. Amerika sada ulaže ogromne napore da zadrži dominaciju nad svetom.

šta će se sa američkom ekonomijom događati u bliskoj budućnosti?

– Kao Amerikanac osećam se veoma loše jer je tragedija na pomolu, veliki broj nevinih ljudi će patiti. Amerika ulazi u ekonomsku depresiju koja će biti gora od one 30-tih godina prošlog veka. Uloga njujorških banaka i Amerike kao globalne finansijske supersile je završena. Nijedna evropska banka više ne veruje američkim ni oko čega što nije potpuno transparentno.

Može li cela zemlja da bankrotira?

– To se neće dogoditi, bankrotiraće korporacije. Ali to znači mnogo bola, patnje, nezaposlenosti. To je nešto što su ljudi u vašoj zemlji, nažalost, veoma dobro upoznali tokom proteklih decenija. Za Amerikance, koji žive na kredit i u dugovima više od 35 godina, još od ranih 70-tih, ovo će biti traumatičan šok i stvari će postati veoma ružne.

Kako će se ova kriza odraziti na ostatak sveta, pre svega na evropske i azijske ekonomije?

– Veoma dobro pitanje. Mislim da će ovo još više ubrzati integraciju evropskih ekonomija i jačanje zajedničke valute, evra, koja može postati alternativa dolaru. Rusija je u velikoj meri već reorganizovala svoju ekonomiju nakon kolapsa krajem 80-tih i ona je danas treća na listi zemalja po visini deviznih rezervi u dolarima. Na drugom mestu je Japan, na prvom Kina, koja ubrzano postaje ekonomski kolos. Dakle, mislim da ćemo uskoro na svetskoj sceni videti mnoge nove centre moći. Po meni, Evroazija ima veliki potencijal za rast i razvoj u narednih 20-30 godina. Pod Evroazijom podrazumevam prostor od Nemačke, preko Srbije i drugih država jugoistočne Evrope, sve do centralno-azijskih zemalja, uključujući Rusiju i Kinu.

Kako će Amerika prevazići ovaj finansijski cunami, pokretanjem novog rata ili na neki drugi način?

– Mislim da deo američke elite ratove vidi kao način da sačuvaju moć. Zato i imamo Mekejna i Pejlinovu, koji predvode radikalno-fanatično krilo fundamentalnih hrišćana. Oni veruju da se hrišćanska crkva mora organizovati i pripremiti za poslednju bitku, Armagedon, u kojoj će oni koji veruju u njihovu ideologiju – svetski poredak, biti spaseni, a ostatak planete uništen! Mnogi konzervativci su veoma bliski ovim religijskim desničarskim političkim grupama. To za

većinu sveta nije prihvatljivo, ali tako razmišljaju mnogi u Americi. Oni ne žele da priznaju da njihova moć ima limite, da njihova dominacija slabi, da su u problemu, kao što se desilo Britaniji 1940-1945.

Može li se reći da je na neki način Treći svetski rat već počeo?

- U određenom smislu - da. Svakako je već počeo novi hladni rat i to još 2004, kada je predsednik Putin uhapsio Mihaila Hodorovskog neposredno pre nego što je ovaj uspeo da proda 40 odsto akcija naftne kompanije Jukos na čijem čelu je bio, i da potkupi deputate ruske Dume kako bi postao predsednik. Taj hladni rat nastavljen je preko „narandžaste revolucije“ u Ukrajini, koju je finansirala Amerika, i poslednje tzv. „ružičaste revolucije“ u Gruziji. Inače, probni balon za sve ovo bila je smena režima Slobodana Miloševića 2000. u Srbiji, takođe potpomognuta od strane Bele kuće.

Kako će izgledati nova raspodela moći i novi savezi na svetskoj sceni?

- Racionalni savezi bi bili ekonomski mostovi između Rusije i Nemačke ili Rusije i Francuske, između nacija jugoistočne Evrope, Balkana i nekih zemalja na Bliskom istoku, Kine i centralne Azije. Ako to profunkcioniše na razuman način neće nam biti potreban pobesneli svet gde se milijarde i milijarde dolara troše na oružje i započinjanje ratova u Africi ili Latinskoj Americi.

**Gde je mesto i kakva je uloga Balkana i Srbije na ovoj novoj mapi sveta? **

- Balkan može da odigra veoma važnu ulogu u uspostavljanju saradnje između evroazijskih zemalja. Uostalom, Balkan je i istorijski bio most između tri velike kulture - otomanske, rimske i slovenske.

**Da li je po Vama Srbija u ruskoj ili zapadnoj sferi interesa? **

- O tome treba da odluče građani Srbije.

Da li je uopšte moguće balansirati između ove dve supersile?

- U ovom trenutku to je izuzetno teško zato što SAD insistiraju na politici militarizacije i konfrontacije. Moskva je morala da odgovori u Gruziji, da povuče liniju i kaže: Ne može dalje, ovo je previše, mi moramo da branimo našu nacionalnu bezbednost! Amerika pokušava da zloupotrebi strahove naroda na Balkanu i centralnoj Evropi kako bi ubrzala svoj plan vojne konfrontacije. Mislim da je to veoma loša politika za Vašington.

Kakva je uopšte sudbina malih zemalja poput Srbije?

- Mislim da male zemlje poput Srbije ne treba da imaju nikakve iluzije o pravcu američke spoljne politike - vodeći krugovi u Vašingtonu ne promovišu mirovnu, već veoma agresivnu politiku. A američko priznanje nezavisnosti Kosova pokazalo je da pokušavaju da prošire vojnu moć NATO po svaku cenu, ne prezajući ni od kršenja rezolucija UN.

Da li nas do kraja ove godine čeka otvaranje novih kriznih žarišta i u kojim delovima sveta?

- Mislim da će se nastaviti nestabilnost u Latinskoj Americi, posebno u Boliviji i Venecueli. Isti slučaj imaćemo i u Centralnoj Evropi, u regionu Kavkaza, naročito kako se bude

ubrzavalo insistiranje SAD da Ukrajina i Gruzija uđu u NATO. Postoje ljudi u Bušovoj administraciji koji na sve načine pokušavaju da animiraju birače da nepromišljeno glasaju za Džon Mekeja zato što je on snažno za obračun sa bezbednosnim izazovima sa kojima se Amerika suočava. Ali najveća vojna opasnost sa kojom se SAD suočavaju je moć vojnog industrijskog kompleksa u Vašingtonu.

Može li doći do novih kriza na Balkanu?

- Kosovo je definitivno veoma nestabilno. Na njegovom čelu je jedan od vođa OVK, za koga se veruje da je veoma umešan u trgovinu drogom širom Evrope. Međutim, nestabilna situacija na KiM odgovara NATO i SAD zato što im je to dobar izgovor za prisustvo tamo. U stvari, Kosovo polako postaje NATO baza SAD. Ali mislim da su trenutno „prioriteti“ Vašingtona na drugoj strani, pre svega u pojedinim zemljama Južne Amerike, i državama oko Gruzije i Crnog mora, u kojima bi Bela kuća rado videla promenu režima.

Kada je u pitanju budućnost sveta, da li ste optimista?

- Često me to pitaju. Znae kako se kaže: Vlast kviri, a apsolutna vlast apsolutno kviri. Mislim da je dovoljno pogledati aktuelnu administraciju u Vašingtonu i videti koliko je ova izreka tačna. Mislim da imamo veliku šansu, pod uslovom da naši lideri imaju dovoljnu hrabrost, da obnovimo konstruktivnu saradnju koja je započela između supersila nakon kolapsa SSSR. Rusija će svakako odgovoriti kako zna i ume na nove vojne izazove. Mislim da ljudi uviđaju - moć Vašingtona polako slabi i Amerika očajno pokušava da zaustavi taj proces. Finansijski naponi su katastrofalno propali, što se videlo nakon kolapsa Volstrita, a bolje nismo prošli ni u Iraku. Naši političari se mogu probuditi i pogledati realnosti u oči ili mogu nastaviti da vode ovu ludačku bitku.

*/*D. Milinković, V. C. Spasojević*/*

Tekst na srpskom jeziku možete naći na: [Nedeljni Telegraf](#)

The original source of this article is [Nedeljni Telegraf](#)

Copyright © [D. Milinković](#) and [V. C. Spasojević](#), [Nedeljni Telegraf](#), 2009

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: [D. Milinković](#) and
[V. C. Spasojević](#)

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long as the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca

www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance

a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca